

[Madsen-Mygdal.]

tede. Jeg ønsker ikke at fremkalde disse Drøftelser igen, jeg er bange for at fremkalde dem; hvis de kommer, faar vi intet igennem. Men overfor alt det, der her er sagt, maa jeg minde om, at det var det, der først og fremmest skilte os.

Selvfølgelig skal jeg ikke benægte, at det er en Ændring af Forslaget, en Ændring, vi foreslaar, dels fordi vi ser, at de, der bliver ramt, bliver mange, og hurtig Hjælp kan blive nødvendig, dels fordi der selvfølgelig er Adgang til, at Hjælpen lettere kan gives, og naar vi foreslaar denne Ændring, er det belært af de Erfaringer, der er indvundet i de sønderjydske Landsdele. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen kan tale med nok saa stor Haan om dette Laaneri, det er en Kendsgerning, at der ganske særlig i Haderslev Amt ved meget smaa Laanebeløb er opnaaet en Sanering, en betydelig Nedskæring af Gældsforpligtelserne, og der er opnaaet Ordninger, som har vist sig at kunne holde, og det er disse Erfaringer, der har medført, at vi har stillet Forslaget saaledes, som det er stillet.

I dette Forslag ligger der en større Risiko for Staten end i det Forslag, vi stillede, som overhovedet ikke lagde Risiko paa Staten. Det er klart, det behøver vi slet ikke at diskutere. Men til Gengæld er der sat Sikkerhedsforanstaltninger ind her, som i nogen Grad opvejer Risikoen.

Naar man taler om, at dette er et Forslag til Støtte for enkelte Landmænd og noget helt nyt og uhørt, kan vi gaa Finansbudgettet igennem og se: hvad findes der ikke af Udlaan til andre Erhverv! Der blev ogsaa talt om Arbejderne, som vi ikke havde andet end Latter og Grin tilovers for, som en æret Taler udtalte i Formiddags. Ja, der er dog sociale Udgifter paa op over en kvart Milliard, det er et ikke helt ubetragteligt Beløb; vi har bevilget Eksportkreditter til Industrien paa 60 Mill. Kr., og vi skal vist højere op endnu; der ligger her paa Rigsdagen Forslag om Statsgaranti paa 20 Mill. Kr. til en Skibshypotekbank, og der vil kunne remses en lang Række andre Foranstaltninger op.

Man kan tage det Standpunkt, at Landbruget, det bærende Erhverv, ikke skal have noget. Det er, som sagt, ikke Landbruget, men de enkelte Landmænd, der hjælpes gennem dette Forslag. Landmændene arbejder i Øjeblikket ikke 8, men 10—12 Timer paa deres Ejendom, og de har ikke en Tarifføn at holde sig til, de faar overhovedet ikke nogen Løn for deres Arbejde, de ønsker kun, at kunne svare Renter og Skatter

og se Tiden an. Naturligvis kan man sige, at de maa gaa nedenum og hjem, de har ingen Fagforening til at støtte sig, saa de maa gaa nedenum og hjem. Det Standpunkt kan man naturligvis tage, men saa maa man vedkende sig det Standpunkt.

Men det, der har forundret mig, er, at der skal saa mange Ord til at sige ja eller nej eller, rettere sagt, sige baade ja og nej, fuden at man i Dag i nogen Maade har sagt, hvad man vil have ændret. Vi har lagt vor Mening frem, og hvis der er Flertal her, der vil tage Forslaget, er vor Stemme rede, Forslaget kan gennemføres her i Morgen; men vi er ogsaa villige til at forhandle, men Betingelsen for, at Forhandling kan finde Sted, er, at man fremsætter bestemte Udtalelser om, hvad man ønsker.

Til det ærede Medlem Hr. Olufson — jeg skal slet ikke komme ind paa en omstændelig Besvarelse, det vilde ogsaa føre alt for vidt, men jeg skal dog fremsætte nogle enkelte Svarebemærkninger — vil jeg gerne sige, at naar der i den forrige 3 Aar gamle Diskussion var Tale om, hvorvidt Staten bør gribe ind eller ikke, saa kan det ærede Medlem se, at det, der var Tale om, var netop Muligheden for Pantegældens Overførelse til løs Gæld gennem Lovgivningsforanstaltninger.

Og naar det ærede Medlem Hr. Olufson, og for øvrigt ogsaa den højtærede Landbrugsminister, omtaler dette Forslag som et ansvarsløst Forslag og siger, at det var Topmaalet af Letsindighed, og at det medførte en Risiko, som ingen havde kendt Mage til, saa vil jeg sige: Ja, men vil de ærede Medlemmer da ikke se paa deres eget Forslag fra 1927, hvor man foreslog Laan til Akkordordninger, der i hvert enkelt Tilfælde kunde andrage 25 000 Kr. pr. Ejendom og 25 pCt. af Ejendomsskylden. Vi foreslaar som Maksimum 6 000 Kr. pr. Ejendom og 8 pCt. af Ejendomsskylden. Saa skal jeg indrømme, at de Herrer ogsaa foreslog, at der kunde forlanges 25 pCt. Kommunegaranti. Men tag 25 pCt. fra de 25 000, Risikoen er dog meget større i deres Forslag end i det, der her er foreslaaet. Hvis altsaa det Forslag her er letsindigt og ansvarsløst, saa tror jeg, at Sproget mangler Betegnelser for det Forslag, som de Herrer for blot 3 Aar siden fremsatte her for Rigsdagen.

Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen skal jeg ikke følge ind i hans Toldbetragtning. Der synes jo ikke at være en Sag, der kan drøftes her paa Rigsdagen, uden at det ærede Medlem taler om en anden Handelspolitik. Jeg er ude af Stand til at se, hvordan